

РЕШЕНИЕ

№ 2674

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8554** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 17.06.2013г. по наказателно дело с административен характер № 17450/2010г., Софийски районен съд, НО, 94 състав е потвърдил наказателно постановление № 23-2301072/25.10.2010г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда” С., с което А. Е., ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание за нарушение на чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ - имуществена санкция в размер на 1500 / хиляда и петстотин/ лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от А. Е., в която се изразява искане за неговата отмяна като незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че фактическата обстановка е непълно изяснена и превратно тълкувана.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град, VII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните и установената

от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка с конкретно сочените в нея касационни основания, административният съд взе предвид следното:

От фактическа страна се установява, че на 23.08.2010г. е била извършена проверка на място в обект: автомивка и пицария, стопанисван от А. Е., находящ се в [населено място], [жк], [улица] и на 26.08.2010г., по документи, в сградата на дирекция „Инспекция по труда” С.. При извършената проверка е констатирано, че А. Е., в качеството си на работодател е допуснал лицето А. Г. А. на работа като сервитьор в посочения обект, преди да ѝ е предоставил уведомление по чл. 63, ал. 2 от КТ.

По време на проверката е предоставен трудов договор между А. Е. и А. Г. А. от 23.08.2010г., според който лицето е постъпило на работа на 23.08.2010г., т.е. в деня на проверката. При проверката от А. А. е попълнена декларация, в която е посочено, че работи в А. Е. от 20.08.2010г. с работно време от 9:00 до 18:00 часа.

От справка на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ се установява, че уведомление за сключения с А. Г. А. трудов договор А. Е., в лицето на работодател, е извършило след проверката на 25.08.2010г. в 13:12 часа.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение на 26.08.2010г., за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Актът е връчен срещу подпис в деня на съставянето му. Въз основа на АУАН на 22.10.2010г. е издадено обжалваното пред Софийски районен съд наказателно постановление от директора на дирекция „Инспекция по труда - С..

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че от събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че А. Е., при осъществяване на дейността си е извършило нарушение на чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му в качеството на работодател, на основание чл. 414, ал.3 от КТ.

Решението е правилно.

Видно от АУАН, НП и другите събрани по делото писмени доказателства е налице нарушаване на нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ, а именно допускане на работник или служител на работа преди предоставянето на всички документи по чл. 62, ал. 3 от КТ. Съгласно чл. 63, ал. 1 от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор и копие от уведомлението до НАП. Работодаателят е длъжен в тридневен срок от сключването или прекратяването на трудов договор да изпрати уведомление до съответната ТД на НАП.

От събраните по делото доказателства е видно, че има сключен трудов договор, но няма уведомление, заверено от ТД на НАП. Нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ се изразява в бездействието на работодателя в лицето на А. Е., който е допуснал до работа лицето А. Г. А., без да е уведомил съответната ТД на НАП.

Неоснователни са изложените възражения за неизясненост на фактическата обстановка. Софийският районен съд е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е приел за установени факти, които се споделят от касационната инстанция. Касаторът не сочи конкретни обстоятелства, различни от установените от първоинстанционния съд, както и не представя доказателства.

По така изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.06.2013г., постановено от Софийски районен съд, НО, 94 състав, по НАХД 17450/2010г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.